27. Ὁ Μαρουδίτ κ' ἡ Μαρουδίνα. Σκουλεία.

Μιὰ φορὰ κ' ἕνα καιρὸ ἤλαιε ἕνας βασιλὲς καὶ μιὰ βασίλισσα κι' ἀπλίκρη διὸ παλάλ' κὰ θουλαν μιὰ φλυχὴ νιόπαντρη καὶ πύγαινε κ' ἔκαμνε δουλειαὶς διὸ παλάλ'. Ἔμεναν κ' οἱ δυὸ ἔγκυες καὶ λὲν εἶπ' ἡ βασίλισσα, ἂν κάνει γὰρ κορίτσ' καὶ ὁ ἀγόρ', μιὰ ὁ κορίτσ' καὶ μὲ ἀγόρ' νὰ συμπεθιάσμε.

Ἡ βασίλισσα ἔκαμε ἕνα κορίτσ', τὴ Μαρουδίνα κ' ἡ φλυχὴ ἕνα ἀγόρ' λὲν Μαρουδή, ὁ Μαρουδίτ ἤλαιε μόνε μεγάλ' ἡ φτυχὴ τὸν εἶχε μέσα νὲ πανέρ' καὶ μὲν μέσα μεγάλαιε.

Πέρα σαν εἶκοσι χρόνε ἡ φλυχὴ κάθε μέρα πύγαινε διὸ παλάλ' κ' ἔκαμνε δουλειαίς, μιὰ μέρα λέγ' ὁ Μαρούδιτ τὴ μυλέρα λ', νὰ πῆς διὸ βασίλισσα νὰ μὴ ξεχάσ' κεῖνο ποὺ σ' εἶπε ὅλα ἤλαν ἤσαν ἤσαν καὶ ἡ δυὸ ἔγκυες, νὰ κάν' μιὰ κορίτσ' κ' ἡ ἄλλη ἀγόρ' νὰ συμπεθεριάσμε, νὰ πᾷς νὰ λὸ πῆς

Ἐθνικὴν Σλαβίδα Σαρανῆ: ἀθρανικὴ Ἀθήνα τ. ΙΣ'. 1941 σ. 156-160.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

30. Ἡ Πενλάμορφη. Σκλουβίο.

Μιάφορα ἤ ἕνα καιρὸ ἤλαιε μιὰ βασίλισσα πολὺ ἔμορφη ἤ εἶχε μιὰ πρυγονὴ πιὸ ἔμορφη πολὰ κείνηνα καὶ τὴν ἔλεγαν Πενλάμορφη, ἡ βασίλισσα ἄλλαξε, σλοδίζουνται καὶ πήγαινε σλὸν καθρέφτ' καὶ τὸν ρωτοῦσε: Καθρέφτη, καθρεφτάκι μ'

ποιὰ εἶναι ἐμορφόλερη πόμενα;

— Ἔμορφη καὶ καλὴ εἶσαι,

μὰ σὰν τὴν Πενλάμορφη δὲν εἶσαι.

Μέρα μὲ τὴν μέρα τὴ φθόνηε περισσόλερο καὶ ρώτοι τὴν μαγίσσα, τί νὰ κάνι γιὰ νὰ μείνι ἡ πιὸ ἔμορφη τοῦ κόσμου. Ἡ μαγίσσα τοῦτε δίνι ἕνα ζευγάρ' μαγιμένατε κάλτσατε ἀπὸ χρυσὸ σύρμα γιὰ νὰ τοῦτ' βάλ' ἡ Πενλάμορφη. Ἡ μηφυιὰ ὁλόχρυσα δίνι τοῦτ' κάλτσατε σλὸν πρυγονὴ, τοῦτ' φορεῖ ἡ ἀποκοιμιέτας καὶ τὴν ἀφίνι σ' ἕνα παλάτ' καὶ φεύγ' καὶ πάγ' σλὸν καθρέφτ' καὶ τὸν ρωτάει

Καθρέφτη, καθρεφτάκι μ'

ποιὰ εἶναι ἐμορφόλερη πόμενα;

— Ἐμεῖσαι ἡ πιὸ ἔμορφη τοῦ κόσμου.

Γυρίζουνται ἕνα βασιλόπουλο ἀπ' τὸ κοιμῆ' πρωνάει ἀπ' τὸ ἔρημο παλάτ' τοῦτ' Πενλάμορφης, σκουντάει τὴν πόρτα καὶ ἀναιβαίνι. Ψυχὴ ζωντανὴ δὲν εἶχε μέσα, γυρνάει σ' ὅλαι τοῦτ' κάμαρατε, πάγ' σλὸν τελευταία τί νὰ θρὴ βλέπ' τὴν Πενλάμορφη νὰ κοιμᾶται. Περιμένι νὰ ξυπνήσ', πρωνάει μιὰ μέρα, πρωνοῦνε δύο, πρωνοῦνε τρεῖς, ἡ Πενλάμορφη δὲν ξυπνάει, καὶ δίνι δαλαγὴ σλοῖς δοῦλοι τ' νὰ τὴν πάνε σλὸ παλάτ' τοῦ πατέρα τ' καὶ τὴν

Ἐλπιστίκη Σλαβίτη. Σαρατή: Θρακικὰ Ἀθῆνα τ. ΙΣ' 1941 σ. 174-5